

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 18 maj 1928 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts propositioner nr 225 med förslag till förordning om ändrad lydelse av 52 § i stadgan den 22 juni 1911 (nr 63) om skjutsväsendet samt nr 243 med förslag till lag om ändrad lydelse av 6 och 59 §§ lagen den 23 oktober 1891 (nr 68, sid. 1) angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Närvarande vid beslutens fattande: herrar Borell, Bärge, Lagerbjelke, Wigforss, Edward Larson, Sederholm, Nothin, K. Oscar Ericson, Fehr, Frändén, Norling, Julin, Sköld, Lindqvist i Halmstad, Andersson i Prästbol, Brännström, Olsson i Ramsta, Pettersson i Hällbacken, Johansson i Kälkebo, Fast, Laurén*, Carlson i Mölndal, Olsson i Hov och Månsson i Erlandsro.

* Ej närvarande vid betänkandets slutjustering.

Kungl. Maj:ts propositioner. I en den 16 mars 1928 till riksdagen avlåten, till dess särskilda utskott överlämnad proposition nr 225 har Kungl. Maj:t, under återopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 16 mars 1928, föreslagit riksdagen att antaga härvid såsom bilaga (bil. 1) fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 52 § i stadgan den 22 juni 1911 (nr 63) om skjutsväsendet.

Vidare har Kungl. Maj:t i en till riksdagen den 20 mars 1928 överlämnad proposition nr 243, under återopande av bifogade utdrag av statsrådsprotokollen över kommunikationsärenden den 16 och 20 mars 1928 ävensom utdrag av lagrådets protokoll för den 20 mars 1928, föreslagit riksdagen att antaga härvid såsom bilaga (bil. 2) fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 6 och 59 §§ lagen den 23 oktober 1891 (nr 68, sid. 1) angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Utskottets yttrande. De i propositionerna nr 225 och 243 framlagda författningsförslagen utgöra allenast följdändringar, som föranletts av de av Kungl. Maj:t i propositionen nr 213 m. fl. framlagda förslag till kommunalskattereform.

I ett förut denna dag avgivet utlåtande nr 1 har utskottet i huvudsak tillstyrkt den föreslagna skattereformen.

Med hänvisning härtill får utskottet, som icke har något att erinra emot de i propositionerna nr 225 och 243 framlagda författningsförslagen, hemställa,

att riksdagen måtte antaga de i nämnda propositioner framlagda förslagen, nämligen

1) förslag till förordning om ändrad lydelse av 52 § i stadgan den 22 juni 1911 (nr 63) om skjutsväsendet; samt

2) förslag till lag om ändrad lydelse av 6 och 59 §§ lagen den 23 oktober 1891 (nr 68, sid. 1) angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Stockholm den 16 maj 1928.

På särskilda utskottets vägnar:

TH. BORELL.

Bilaga 1.*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

Förslag
till
Förordning
om ändrad lydelse av 52 § i stadgan den 22 juni 1911 (nr 63)
om skjutsväsendet.

Härigenom förordnas, att 52 § i stadgan den 22 juni 1911 om skjutsväsendet skall hava följande ändrade lydelse:

52 §.

Staten och distriktet skola med lika andelar gälda bidrag för distriktets samtliga vederbörande skjutsanstalter intill belopp, som motsvarar hälften av det sammanlagda antalet skattekronor i distriktet, sådant detta antal beräknats för utgörande av allmän kommunalskatt. Överskjuta bidragen belopp, som nu angivits, skall överskottet gäldas med två tredjedelar av staten och en tredjedel av distriktet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1929.

Bilaga 2.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 6 och 59 §§ lagen den 23 oktober 1891 (nr 68, sid. 1) angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Härigenom förordnas, att 6 och 59 §§ lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, vilka lagrum senast ändrats 6 § genom lag den 11 februari 1921 (nr 32) och 59 § genom lag den 27 juni 1927 (nr 298), skola, 59 § i nedan angiven del, erhålla följande ändrade lydelse:

6 §.

I skyldigheten att bygga och underhålla allmän väg, bro och färja deltaga, efter nedan stadgade grunder, följande beskattningsföremål:

a) all jordbruksfastighet, för vilken fastighetsskatt enligt kommunal-skattelagen skall utgöras, dock att äldre lotshemman, så länge de äro underkastade lotsningsskyldighet, bibehållas vid dem hittills förunnad frihet från väghållningsbesväret;

b) all annan fastighet, för vilken sådan fastighetsskatt skall utgöras, därest taxeringsvärdet uppgår till minst åttahundra kronor; samt

c) till kommunal inkomstskatt beskattningsbar inkomst, därest den till sådan skatt taxerade inkomsten uppgår till minst ettusen kronor.

59 §.

Vägskatten utgår efter vägfyrek med iakttagande därav:

a) att jordbruksfastighet påföres en vägfyrek för varje etthundra kronor av taxeringsvärdet,

b) att annan fastighet påföres en vägfyrek för varje etthundrafemtio kronor av taxeringsvärdet, samt

c) att inkomst påföres en vägfyrek för varje femton kronor därav; dock med iakttagande att vad som icke uppgår till hel vägfyrek bortfaller. Vägfyrektalslängd i — — — tillställas vägstyrelsen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1929.
